

Zmarł płk dypl. pil. Eugeniusz Sumpor

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Pożegnania 14 października 2026

8 października 2026 zmarł w szpitalu, w Warszawie płk dypl. pil. Eugeniusz Sumpor, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego, były pomocnik szefa Wydziału Operacyjnego-Zastępcy Szefa Sztabu 4. PDLM w Malborku, były starszy asystent w ASG WP w Rembertowie, były szef strzelania powietrznego 2. plm Kraków w Goleniowie, były dowódca 41. plm w Malborku, były starszy inspektor Bezpieczeństwa Lotów w 1. KOP w Warszawie i były dyżurny operacyjny - zastępca szefa sztabu WLOP na CSD w Warszawie – Pyrach.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Podczas służby w lotnictwie miał dwa szczególne przypadki w locie: w czasie wykonywania pętli w górnej jej części samolot Lim-1 (MiG-15) zerwał się w korkociąg, ale dzięki jego umiejętnościom udało się go wyprowadzić z tego niebezpiecznego położenia i szczęśliwie wylądować na lotnisku w Dęblinie.

W czasie ćwiczeń taktycznych, po starcie parą samolotów Lim-5 z lotniska Mińsk Mazowiecki (prowadzący kpt. pil. Jerzy Świrydow), nastąpiła utrata orientacji geograficznej spowodowana błędnym działaniem URE i lądowanie nastąpiło przy bardzo małej pozostałości paliwa, z odwrotnym kursem, na lotnisku w Łasku.

Urodził się 19 listopada 1942 w miejscowości Warpęsy, koło Grójca. W 1961 ukończył XXI Liceum Ogólnokształcące im. H. Kołłątaja w Warszawie. 13 listopada 1961 rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie, którą ukończył z III lokatą. Promowany był 22 marca 1964 na podporucznika pilota, 4 kwietnia 1964 rozpoczął zawodową służbę wojskową w 1. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego Warszawa w Mińsku Mazowieckim, (a faktycznie służbę pełnił w 2. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego Łasku) gdzie od 17 grudnia 1965 był starszym pilotem, a od 28 września 1974 dowódcą klucza lotniczego.

Od 1 października 1974 do 15 lipca 1977 studiował w Akademii Sztabu Generalnego WP w Rembertowie. Po studiach został pomocnikiem szefa Wydziału Operacyjnego-Zastępcy Szefa Sztabu 4. Pomorskiej Dywizji Lotnictwa Myśliwskiego w Malborku (funkcję tę pełnił do 7 stycznia 1978 r i następnie był szefem sztabu-zastępcą dowódcy 41. plm do 17 września 1978).

Od 18 września 1978 do 11 czerwca 1979 pracował na stanowisku starszego asystenta w ASG WP. 12 czerwca 1979 został skierowany na stanowisko szefa strzelania powietrznego 2. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego Kraków w Goleniowie. 11 października 1979 został dowódcą eskadry lotniczej samolotów pościgowych w 41. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Malborku. Później został starszym nawigatorem 41. plm (od 10 stycznia 1981 do 17 kwietnia 1984), a do 4 czerwca 1984 pełnił obowiązki dowódcy pułku.

W okresie od 5 czerwca 1984 do 28 lutego 1990 był dowódcą 41. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Malborku. Po przekazaniu obowiązków dowódcy pułku został starszym nawigatorem 4. Pomorskiej Dywizji Lotnictwa Myśliwskiego w Malborku (pełnił obowiązki na tym stanowisku do 25 listopada 1990). Od 26 listopada 1990 był starszym inspektorem Bezpieczeństwa Lotów w 1. Korpusie Obrony Powietrznej w Warszawie, a w okresie od 19 lipca 1994 do 19 listopada 2000 był dyżurnym operacyjnym-zastępcą szefa sztabu Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej na Centralnym Stanowisku Dowodzenia w Warszawie – Pyrach.

Z tego stanowiska w dniu 19 listopada 2000 odszedł w stan spoczynku. Był pilotem wojskowym pierwszej klasy. Posiadał nalot 2224 godziny, w tym 1160 godzin na samolotach myśliwskich MiG-21. Był autorem 4 artykułów i współautorem 2 książek z dziedziny taktyki lotnictwa myśliwskiego.

Aktywnie uczestniczył w działalności organizacji mających na celu podtrzymanie tradycji narodowych, w tym ochronę godności i honoru żołnierza polskiego i integrację środowisk byłych żołnierzy lotnictwa wojskowego Sił Zbrojnych RP. Był uczestnikiem różnego rodzaju uroczystości patriotycznych związanych z miejscami pamięci narodowej. Głosił chlubne tradycje Wojska Polskiego i Lotnictwa Polskiego.

Wspierał komitet Budowy Pomnika Chwała Lotnikom Polskim, który wybudował i odsłonił Pomnik na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie, w dniu 28 sierpnia 2018, z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości, 100-lecia Lotnictwa Polskiego i 115-lecia lotnictwa światowego.

Mieszkał w Warszawie. Pozostawił żonę Mirosławę, dwie córki: Izabelę i Anetę oraz dwóch wnuków: Mateusza i Szymona. Interesował się literaturą piękną i literaturą faktu oraz historią lotnictwa. Zajmował się modelarstwem i wędkowaniem.

Był odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1989), Złotym Krzyżem Zasługi (1991), Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem *Za Zasługi dla Obronności Kraju*, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem *Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny*, Medalem 40-Lecia Polski i odznaczeniami resortowymi.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się o godzinie 10:15, 20 października 2026 w Domu Przedpogrzebowym, na Cmentarzu Wojskowym, na Powązkach przy ul. Powązkowskiej 43/45 w Warszawie, po której nastąpi odprowadzenie urny do kolumbarium.